

शुक-रंभा संवाद

व

रंभा-शुक संवाद

स्व० कवि सिद्धिदास

हापांगु

ने० सं० १०८७

मू १२५

पिकाक— कलकत्ता नेपाल भाषा साहित्य गोष्ठी, कलकत्ता ।

पिकाः पाखे

थुकी कविवर सिद्धिदास महाजुं सुं बांलासे च्वंहा।धकंधःया
ल्यासे खनाः ल्याय् ह्यतय्त ज्वीगु कामरागयात शुक्रदेव स्वामी
बःकयाः कत्यलेत वाकुछिनाः विविध छन्दे च्वया तःगु शुक्ररम्भा
सम्बाद ३६ पु श्लोक व अनुष्टुप छन्दे च्वया तःगु रम्भाशुक्र
सम्बाद ३७ पु श्लोक दु । निगुलीसं रम्भाया प्रेम निवेदनयात
शुक्रं शुक्रलं बीकाः कवि थः छखे चिला च्वंगु दुसां निगुलीसं
शुक्रया ईश्वर भक्ति व दार्शनिक पक्षया सिवे रम्भाया वासना
जनित हे थजु धापू कातु, तर्क पूर्ण जू । उकिं हे ज्वी निगुलिं
सम्बादे रम्भां धाय् धुंकाः शुक्रं लिसः बीका मतःगु ।

न्हागु थजु थ्व सफूचा छगू नं थुगुसीया सिद्धिदास
सच्छिदँ बुद्धिया दुने पिकाय् खंगु श्री मणिहर्ष ज्योतिया नेपाल
भाषा प्रति कसाःगु उदारताया फल खः ।

शुक-रंभा संवाद

ह्वापांगु

शुक—

अनन्त कोती गुण थूह ज्ञानी ।
संसारया योह व चक्रपाणी ॥
आराधना छुं व मयाह योगं ।
वेर्थ वनं जन्म जुयाव वोम्हं ॥ १ ॥

रंभा—

नस्वागू तयावो व स्वानं भुत्तेसं ।
अती बां दुम्हं का मिसा नं उकेसं ॥
मतैम्हं छु याये मिजंम्हं जुया नं ।
व वेर्थ वनं का मनुष्यं जुया नं ॥ २ ॥

शुक—

स्वयाव मात्रं मनमोह ज्वीह का ।
सक्स्यां मिखा वंहा व पाप बीह का ॥
स्यंकीह योगं उह नारि जात का ।
वेर्थ वनं जन्म वयात थ्यूह का ॥ ३ ॥

रंभा—

दुरु नं व तप्पो फिना लं तिमीकं ।
 मिखा बां दु का मं तुयू खा जुया नं ॥
 चिकूलां थुजोम्हं मिसा नं मथ्यंझ ।
 मिजं जात् जुया नं छुयाये उजोझ ॥ ४ ॥

शुक—

मायासं दू नर्कयागू कसीचा ।
 स्यंकी तप्स्या भिंगु ज्या नं स्यनी का ॥
 नासं याई वो मिसा तोत्य ह्यासा ।
 वेथं वोनं वो मिजं जन्म कासां ॥ ५ ॥

रंभा—

हजे थें वनीम्हं जँनं मं चित्याम्हं ।
 अधीकं हिसी दू तुयू खा जुया नं ॥
 थुजोम्हं मिसाया दुरु नं मज्जंझ ।
 मिजं जात् जुया नं छुयाये उजोझ ॥ ६ ॥

शुक—

थासे थासे रत्नयागू दबू दु ।
 दब्ली दब्ली सिद्ध गंधर्व चों दु ॥
 फोजं फोजं किन्नरं जा म्य हागु ।
 मेमे पत्ति रामयागू लिला दु ॥ ७ ॥

रंभा—

स्वांमा कोखाया हन ग्वा नयावो ।
 वासं वोगू अत्तरं जा तिलावो ॥
 चान्हे मत्त्यूम्हं दुरूपो ज्वनावो ।
 वेथं बूगू वो मिजं नं जुयावो ॥ ८ ॥

शुक—

पेपा दु लाहा ज्वन चक्र वो गदा ।
 पात्या वसः कौस्तुभ मा दु का वया ॥
 ध्यानं मया घौछि च्वना यकान्त का ।
 वेथं वनं जन्म वयागु धाय का ॥ ९ ॥

रंभा—

अधिक हरस वैका छेस दै ल्यास्यम्हंका ।
 घन व धरम दैका श्रृष्टि याईह्य नं का ॥
 मदइ गुह्य मिसा छेँ कामया रंग जीह्य ।
 व्यरथन वन सीकी वो मिजं धाय सीह्य ॥ १० ॥

शुक—

सरीरं स्व बांला कला नं खु बांला ।
 वनं दू अनेगू वचन नं खु बांला ॥
 लुमंसे मवोम्हं हरी नां छको का ।
 व वेथं वनं का व मेगू दको का ॥ ११ ॥

रंभा—

मृगमद हन कुमकुम् चन्दनं लेप याह्य ।
 अतर अगुरयागू वस्तसं जा बुलाह्य ॥
 सुमुक व बहनीसं थयं महैम्हं मिसाह्य ।
 व्यरथन वन सीकी वो मिजं जन्म काह्य ॥ १२ ॥

शुक—

श्रीवत्सया चिह्न वया दु नुग्ले ।
 पंछी जुजू चोंगु दु वैगु ध्वाचे ॥
 सेवा मयाम्हं थ्व हरीजुयागु ॥
 वेर्थ वनं वो नर जन्म कागु ॥ १३ ॥

रंभा—

सतवत अति ताहा सं कुली नं दु आहा ।
 कमल दल समानं दू मिखा बान आहा ॥
 स्वयव थियव मात्रं कामवानं कईह्य ।
 तथ मफुह्य कलातं वो मिजं व्यर्थ वंह्य ॥ १४ ॥

शुक—

खु मज्जा थ्व संसार्धका घायकीम्हं ।
 भती हे मदेकं व भक्ती फुकीम्हं ॥
 अती निर्दयाम्हं खुया मन् यनीम्हं ।
 थ्वया संगतं जा मिजं जा स्यनीम्हं ॥ १५ ॥

रंभा—

अतर अति नस्वागू स्वानमाला अनेगू ।
 कुछि फिक दसना दू, दू व खाता अनेगू ॥
 पुरन शशि समान्म्हं छं कलातं मदू सा ।
 मिजन जनम जूगू छू ख्यले दू मदू का ॥ १६ ॥

शुक—

असूची अधीकं स्वभावं मभिह्व ।
 व लोभी अधीकं व गब्ले भिनीह्व ॥
 मखूगू खँ ह्याये वयागू स्वभाव ।
 मिजं जा स्यनीका व नापं च्वना नं ॥ १७ ॥

रंभा—

अधिक मधुर बोली वर्ण ह्यासूस्य चोंह्व ।
 स्वयन हिसि दयावो ज्यू फुकं पुष्ट चोंह्व ॥
 मिजन नप जि द्ये ने थौं धका आस याह्व ।
 व्यरथ वन मध्यंम्हं वो मिजं जन्म काह्व ॥ १८ ॥

शुक—

ब्रह्मादि द्योयां जुल का व देवता ।
 मोक्षे विईम्हं गुण सुन्य सान्त का ॥
 थुगजोह्व विष्णू नुगलं सुनां मखं ।
 वेथं वनं का नर जन्म जू थनं ॥ १९ ॥

रंभा—

अधिक हिसि दु स्वेनं यौवनं पूर्ण जूह ।
 करपुर व लवंया अत्तरं म्हेस बूम्हं ॥
 घय मपुइव ह्लातं बांलकं हे ज्वना वो ।
 जनम वन स्व वेर्थ बो मिजं जा जुया वो ॥ २० ॥

शुक—

जन्मं जुयावो थननं मजूह ।
 विद्या तपं ज्ञानन पूर्ण जूह ॥
 चोना समाधी हरिजू मखंह ।
 वेर्थ बुयावो थनसं व चोह ॥ २१ ॥

रंभा—

दुरु जुल ततपोगू चंदनं जा बुयागु ।
 नयन अधिक बांला भिंह ल्यासेहयागु ॥
 घसपुय मफु प्रेमं थो मिसाया ह्य नं का ।
 जनम वन स्व वेर्थ वो मिजंया थनं का ॥ २२ ॥

शुक—

यासां सुक्खं दुक्ख ज्वीका लिपा का ।
 संखा याना कामिनी भोग याका ॥
 थ्वीका ज्ञानं योगसं मन् मयाह ।
 वेर्थ वोनं थो मन् जन्म काह ॥ २३ ॥

रंभा—

दुरु जुल अति पोचिं ठिक्क ब्यावो समानं ।
 भिन व अति स्वभावं तूइसे बानलाम्हं ॥
 ककुस सुमुक ह्लातं घैपुये नं मखंम्हं ।
 व्यरथ वन मनूया जन्म जूगू थनं वं ॥ २४ ॥

शुक—

समाधि स्यंकीम्ह हनं व मोहिनी ।
 कपत् दुम्हंका उम्ह धर्म नासिनी ॥
 सत्कर्म स्यंकी स्व मिसात संगतं ।
 वेर्थ वनं का व ममुष्य जीवनं ॥ २५ ॥

भा—

तिनिक तिनिक हाका लेँ वनीम्हं करा का ।
 म्हम्हि फुक अति बांला गोल अंगं जुया का ॥
 अर्धक बइस जाम्हं ल्यास्यम्हं थो मयोम्ह ।
 व्यरथ जनम धाये वो मिजंयागु सोसो ॥ २६ ॥

शुक—

रूपं सुरूपी उम्ह हेकुसाद्यो ।
 दुर्गन्ध खी चो दु खिती वया सो ॥
 सत्संग याई व सुनां मिसा थवो ।
 वेर्थ वनं जन्म वया थनं स्वो ॥ २७ ॥

रंभा—

पुरण शशि समानं सुन्दरी बानलाम्हं ।
 दुरुन अधिक पोचिं कामया रंग लाम्ह ॥
 भुलस सुमुक येना थेन्य म्हाम्हं मिसा का ।
 व्यरथ जनम वोनं वो मिजंया स्वया का ॥ २८ ॥

शुक—

चिन्ता व्यथा दुक्खयसं दु सं वो ।
 संसार चीगू उगु पास नं वो ॥
 संतापया छेँ वनि साथ नं सो ।
 भिं का मध्यूसा मिजनं व जा सो ॥ २९ ॥

रंभा—

पुरण शशि समान् रूप कामनं आतुरीम्ह ।
 कमलदल समानं बानलाम्हं अती म्ह ॥
 थिय मफु नुगलेसं सू मिजंयागु ह्मातं ।
 व्यरथ वन व जीवन् का धका सीक्ख मालं ॥ ३० ॥

शुक—

मनन मफु खनेगू श्री निरंजन् हरी का ।
 थुगुलि जगत फुक्कं पालना वं अती या ॥
 पलख उम्ह लुमंके नं मफूम्हं जुई का ।
 व्यरथ वन व जन्मं वो मनूया खई का ॥ ३१ ॥

रंभा—

वचन अधिक नायू गूणवान् लक्ष्मि थेंह ।
 तुइक वदन बांला बोलि जा कस्ति थेंह ॥
 ककुस थवगु ह्लातं बांलकं घैमपूम्ह ।
 व्यरथ वन थनं सो वो भिजं जन्म जूह्म ॥ ३२ ॥

शुक—

लँस लँस दइकासो साधुया संगं याये ।
 दइ स्व उगुलि संगं कृष्णया भक्ति याये ॥
 दइ उगु भगतीसं चित्तसं वो लुया वै ।
 उगु व स्वरूप हाजीं ईश्वरं मं लुया वै ॥ ३३ ॥

रंभा—

न्हुवगु चुलि वयावो चोंगु अंया कचासं ।
 कइलि अधिक बांला हागु जा सो उथासं ॥
 उगु सल अन नेना मान तोफ्यू मिसाया ।
 मन व मथन यातं कामवानं कया का ॥ ३४ ॥

शुक—

आनन्दया रूपह्म ज्ञान नं दुह्म ।
 तेजस्वरूपी उह्म नां अपा दुह्म ॥
 एकान्त चोना मखनी हरी उह्म ।
 बेर्थ थनं जा नर जन्म जू उह्म ॥ ३५ ॥

रंभा—

सतबत अति ताहा गा व पसीं लनं लो ।
 चुरि व तुकि लुँस्वानं कलि मं हे हनं लो ॥
 वचन अधिक नायू मिश्रि थेंगु म्हुतू का ।
 तय मफुम्ह मिसा थो वो मिजं जा मखू का ॥ ३६ ॥

शुक—

नारायन्या कमल थेंगू मिखा का ।
 चन्दन् तीना मोतिचाकं सुया का ॥
 वैगू भक्ती घौछि नं जा मयासा ।
 वेथं वोनं जन्म वैगू स्वया का ॥ ३७ ॥

रंभा—

चीत्याचा कम्मरं का तुतिस दु अन का पायलं न्यागु नं का ।
 हापं दकं दु का ह्मां तुलसिहल लुँया लूँचुरी न्ह्याम्ह नं का ॥
 मीमीधा हाकुसे का सतबत ततहा बानला का मिखा नं ।
 वोनं व्यर्थ मिजंया जनम थनस का थो मिसा थीय म्हाम्हं ॥ ३८ ॥
 सम्बत् विक्रम मिंगुसल् व ह्यच्या ज्येष्ठःसुदी पूर्णिमा ।
 चोयागू सिधलं थ्व छन्द दयका श्री बीरगंजास का ॥
 रंभा वो शुकदेव् खँ ह्मागु थुगु का चोया जिनं मन्तया ।
 सिद्धीदास् जिगु नां धका व सियकी लोकं जिके मन्तया ॥ ३९ ॥

इति

रंभा-शुक संवाद

लिपागु

शुक—

स्व बांला का सरिओया धन दू अधिक वया ।
लोमंम्ह हरिया नामं वेथ बूगु थनं वया ॥ १ ॥

रंभा—

यचुसे अधिकं बांला यौवन् वैगु दु भिखुदँ ।
चिकुलां थ्व मयो धाम्ह मूर्ख धाय मिजं थुम्ह ॥ २ ॥

शुक—

खुमजा थुगु संसार धका धाकिम्ह मन्मनं ।
भक्ति दको फुका बीम्हं मिसाया संगतं थनं ॥ ३ ॥

रंभा—

तियाओ तिसा नं ल्वेकं ह्वे थें वनिम्हं मिसा ।
मिखां स्वय मयो धाम्ह थ्व हे का मिजनं मिसा ॥ ४ ॥

शुक—

असूचीका सदानं ओ मभिका व स्वभाव नं ।
लोभि का अधिकं ओ नं तोतां भिका मिसा व नं ॥ ५ ॥

रंभा—

भूलया पिनेसं मागू नस्वागू स्वान जातया ।
ल्यासे मिसा मध्यनीम्ह मिजं वेथन जूम्ह का ॥ ६ ॥

शुक—

आराधना मयाम्हं का चक्रपाणि व श्री हरि ।
वेर्थ बूम्ह धका सीकि व मनू थन मन्परि ॥ ७ ॥

रंभा—

स्वानं छुना छयले हित्थं बां नं ला यौवनं दुम्ह ।
मयो धाम्ह ध्वयातं का वेर्थ नं व मिजं जुलं ॥ ८ ॥

शुक—

संख चक्र गदा पद्म पेपा ह्लातं ज्वनीम्ह का ।
मयाम्ह थुम्हया ध्यान ध्व मनू बूगु वेर्थ का ॥ ९ ॥

रंभा—

मोह ज्वी थीव मात्रं हे नाइसे च्वनगूम्ह नं ।
मिसा ल्यास्य जुया च्वंम्ह मयोम्हं मिजनं द्वनं ॥ १० ॥

शुक—

गयाओ गरुडं पंछी आकासं वनिम्हं सु का ।
थुजोम्ह हरिया भक्ती मयाम्हं मनुष्ये ह्रुया ॥ ११ ॥

रंभा—

मिखा नं स्वेव मात्रं हे काम वानं कईम्ह का ।
ध्व मिसा थी मखू धाम्हं व मिजं जुल मूर्ख का ॥ १२ ॥

शुक—

याना वीम्ह मिजं मोह खँ ह्लाय मात्र नं वनं ।
संगत् याय मत्यो वैगू धका ज्ञां दुम्हनं खनं ॥ १३ ॥

रंभा—

ह्वाती दंक चुरी न्याह्य हायपं दंक तुकी दुह्य ।
तुइसे दन्त थें च्वंढ्य मयोम्हं मिजनं छुया ॥ १४ ॥

शुक—

तेतिस कोटी देवतानं मान याका च्वनीम्ह का ।
भक्ति याय मधाम्हं का वेर्थ बूगु मनू व का ॥ १५ ॥

रंभा—

हिसि दू अंग फुक्कं का पोचिम्हं दुरुपो निपो ।
मस्ति जोर जुया च्वंम्ह मध्यूम्हं मिजनं मिसा ॥ १६ ॥

शुक—

माया जाल जुया च्वंम्ह याइम्ह तप भंग का ।
तोते म्हाम्ह मिसायातं वेर्थ बूगु मनू व का ॥ १७ ॥

रंभा—

पेचू खंगु छेँ दू वोया यक दू धन नं वया ।
कला छेँ मदुसा वोया व मिजं बूगु वेर्थ का ॥ १८ ॥

शुक—

दबू दु थास थासं का सिद्ध गन्धर्व च्वं उकी ।
किन्नफौजं मे हाला च्वं राम लीला दु का उकी ॥ १९ ॥

रंभा—

पुष्ट चोम्ह म्ह फुक्कं का मिखा नं ततगो जुया ।
मसुहुं हिले माम्हं का ध्व मयोम्ह मिजं छुया ॥ २० ॥

शुक—

भगवान् हरीयातं भक्ति याय मफूम्ह नं ।
संसारैस वया जन्म वेर्थनं जुल का थनं ॥ २१ ॥

रंभा—

वैसं जाम्ह मिजं म्हैम्ह नोदं क्वेयागु वैसम्ह ।
घसपूय मयो धाम्हं वेर्थ बूगु मिजं थन ॥ २२ ॥

शुक—

कला दया सुक्खथें सां वयातं दुख ज्वी लिपा ।
श्वीकाओ मिसा तोतूसा सुख सीका वनं लिपा ॥ २३ ॥

रंभा—

ततपो का दुरु निपां वैसजाम्ह मिसा जुया ।
थी मयो श्वयातं धाम्ह वेर्थ बूगु मिजं जुया ॥ २४ ॥

शुक—

संसार चीगु पासं ओ संताप बीम्ह का सदा ।
मञ्जूसो श्व मिसायातं मिम्ह धाय मिजं व का ॥ २५ ॥

रंभा—

चन्द्रमा थें वया ख्वाल वांलाका उन नं वया ।
श्व कलात मयो धाम्ह वेर्थ बूम्ह मिजं व का ॥ २६ ॥

शुक—

मोह याम्ह स्वगूलोक संगतं स्यो मिजं दको ।
तोते मखू धका धाम्हं वेर्थ बूगु मिजं व सो ॥ २७ ॥

रंभा—

हाका ओ लेँ करा ज्वीम्ह ल्यास्य बां दुम्ह अंग का ।
तोता च्वंम्ह थुजोम्हं का मिजं वेर्थन बूम्ह का ॥ २८ ॥

शुक—

निरंजन निरंकार ओम्कारं जुल नां वया ।
लोमंम्ह मनुष्या जन्म वेर्थ जन्म जुलं वया ॥ २९ ॥

रंभा—

कामं आतुर्जुया च्वंम्ह मिखा बांला अतेन्त का ।
मध्यूम्हं थ्व मिसायातं जूगु वेर्थ मिजं व का ॥ ३० ॥

शुक—

साधुया संगतं यासा भक्ति ओ कृष्णया जुइ ।
कृष्णभक्ति जुया वेवं इश्वर्खके वनं फइ ॥ ३१ ॥

रंभा—

नायू का वचनं ओया स्वभावं अधिकं भिनं ।
थथिंज्याम्ह मिसायातं मयो धाम्ह छुया मिजं ॥ ३२ ॥

शुक—

नां स्यूम्ह फुक लोकं का सकस्यां मित्रम्ह ओ हरि ।
ध्यान् मयाम्ह वयातं का वेर्थ बूगु वनं खनी ॥ ३३ ॥

रंभा—

हाकुसे मिमि धागू सँ मिखा नं अति वां दु का ।
मिश्री थेंगु वचन वोया थ्व मयोम्ह मिजं छुया ॥ ३४ ॥

शुक—

ह्याय्पने मोतिचा सूम्ह कपाले दुम्ह चंदन ।
थुजोम्ह हरि भग्वान्या नां मकाम्ह मनू गन ॥ ३५ ॥

रंभा—

ह्याय्पं दंक तुकिं सूम्ह ह्याती दंक लुँया चुरी ।
थव मिसा थिय म्हाम्हं का व मिजं छु चवने पुरो ॥ ३६ ॥

सिद्धिदास—

संवतं फ़िगुसः चैय भाद्रया शुक्ल पंचमी ।
सिद्धिदासन चोगू थो वया ओ थुगु खँ मती ॥ ३७ ॥

इति

कलकत्ता नेपाल भाषा साहित्य गोष्ठीया

मेमेगु सकू—

- (१) धर्मादित्य धर्माचार्य व
नेपाल भाषा व थ्वया साहित्य ।
- (२) सिद्धिदास थःगु मिखाय् व
शिवविलास बाख ।
- (३) शुक रम्भा संवाद व रम्भा शुक संवाद ।